

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corona Sacratissimorum Jesu [Iesu] Christi Vulnerum

Wael Van Vronesteyn, Willem de

Antverpiæ, 1649

Considerationum pars III. Depositio defuncti Salvatoris de Cruce.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49125](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49125)

CONSIDERATIONVM PARS III.

CONSIDERATIO I.

*De dolore Deiparæ Virginis Mariæ in
passione ac morte Filii sui dilectissimi
Iesu Christi.*

Spectaculum nunquam tristius, nunquam tristio- rem Matrem, neque meliorem: nunquam miseriorem Filium, neque digniorem, nunquam homicidium Deicidio junctum vidit, & obstupuit cœlum ac terra! Meritò spectaculum hoc perpendens in Calvarię Monte pius ille Belga, corde cōfracto, exanimis corruit.

*Cantipr.
l. 1. Ap.
c. 25. n. 5.*

*Lib. 2. Ma-
chab. c. 7.
Brev. Rom.
18. Jul. &
23. Nov.*

Spectaculum memorabile, sed huic non comparandum exhibuerunt Salomona, Symphorosa, ac Felicitas, nobiles illæ ac religiosæ matronæ, singulæ septem filiorum, fortium æquè, & in pietate constantissimorum juvenum, matres. Salomona, centum ac sexaginta annis ante Christi ortum, septem Machabæorum mater, Symphorosa, & Felicitas,

licitas, post Christum, filios conspexerunt horrendis cruciatibus, pro fide ac vera religione, & divinæ Majestatis obsequio, generosè vitam ponere, non alio quidem doloris sensu, quàm qui optimas matres decebat, ingenti tamen animi fortitudine ac gaudio, quòd bona voluntate sua, eos ad Dei gloriam æternæ vitæ jam parerent, quos mortali ante peperissent.

At quo doloris sensu Deipara, filii sui dilectissimi supplicia crudelissima, & mortem acerbissimam, ac maximè infamem spectavit? Hunc ejus dolorem aliqui exiguum nimis faciunt, quasi minus doleret, quòd illi de divina voluntate constaret. Alii nimis magnum, & sui impotentem, cum existimant illam in clamores, & ejulatus erupisse, & animi deliquia esse passam. Tantus tamen fuit, qui optimam tanti, & tam digni filij Matrem decebat. Nam si in Salvatoris morte petra scissæ sunt, & terra mota, atque obductis mundo tenebris, Sol lumen suum negavit, ingensque mœror universo orbe hominum ani-

T

mos

mos pervasit, quis dicere audeat, aut persuadere sibi possit, siccis oculis, cordeque immoto Mariam ad cruciatus, & filii infandam mortem stetisse, ubi ipse hanc prævidens agebat, *Tristem esse animam suam usque ad mortem.*

Mar. 14.

v. 34.

S. Iurel.

elect. c. 6.

sect. 2.

Piè scribit nonnemo, graviora passam Deiparam, dum in stabulo Bethleemitico, parvulo suo Iesu vbera virginæ præberet, quàm in extremis suppliciiis Martyres: præsentiebat enim singulas guttas lactis materni, quas divinus infantulus duceret, in sacratissimum ejus sanguinem couvertendas, qui flagellis, spinis, clavis, aliisque intolerandis cruciatibus, illi ex venis omnibus exprimeretur; & ne guttula illi superesset, etiam mortuo lanceâ latus aperiendum. Quantus itaque Matris optimæ fuit dolor? qui iudicio sancti Bernardini Senensis, *si in homines singulos divisus fuisset, vitã singulis ademisset.* quia uti D. Paulinus ait, *doloris idem gladius, qui Christo in cruce mortem attulit, Matris animam in ejus mœrore transixit.*

Tom. I.

Serm. 61.

Epist. ad

S. August.

CON.

CONSIDERATIO II.

Rationes doloris Deiparæ.

BEATA Ludgardis inter meditandū Barth. Fi-
zen. in vita
cap. 2.
16. Inni.
de patientis Salvatoris doloribus,
fanguine, toto corpore, præ affectu, &
commiseratione perfundebatur. B. Ma-
ria d'Ognies, Nivellis è Brabantia Gal-
lica oriunda, conspectâ quacunque
Christi patientis effigie, profusis la-
crymis, etiam viam, quâ gradiebatur,
humectabat. Et Mariâ mater cōspecto
Iesu filio, ludibriis tam indignis expo-
sito, colaphis cæso, cōspuito, flagellato,
spinis coronato, clavis crucifixo, sine
dolore, sine lacrymis esset? quas etiam
sanguineas fuisse affirmat Germanus
Constantinopolitanus. B. Laurentius Li. de agone
Christi.
Iustinianus ait, *Cor Virginis clarissimum
fuisse speculum passionis Christi, & perfectam
mortis ejus imaginem. Erat, inquit S. Bo-
naventura, sentiens hoc, quod & in Christo* Serm. 1. post
Dom. Epiph.
*Iesu: In animo enim illi martyri con martyr,
vulnerato convulnerata, crucifixo con cruci-
fixa adstabat. Vulnera, inquit Bernardus,*

T 2

filii

fili morientis, erant vulnera Matris dolentis.

Ignoti, ait ille, *nulla cupido*; ut vel amissum doleamus, & requiramus, vel non habitum, aut non possessum consequamur. Cui, in cœlo, terræve quanta Deiparæ, concessa erat à Deo Salvatoris notitia? quidni ergo incredibili dolore mœreat, & affligatur ob illum ita crudeliter habitum, & infami crucis morte sibi ereptum?

Noverat sanctissima Mater eum esse Dei Filium, Salvatorem mundi, tot jam labentibus sæculis desideratum à Patriarchis, prænuntiatum à Prophetis, quem nunc videt *despectum ac no-*
vissimum virorum, opprobrium hominum,
& abjectionem plebis.

Is. 53. v. 3.
Psal. 21.
v. 6.

Noverat illum sibi ab Angelo annuntiatum, à se conceptum de Spiritu sancto, quem Mater & Virgo, inaudito Dei beneficio, pepererat.

Luc. 2. v. 14 Noverat illum esse, in cujus nati-
 vitate Angeli *gloriam in altissimis Deo*
concinuerant, & pacem in terra homi-
nibus bonæ voluntatis; nunc audit po-
 pulum

pulum Pilato furiosè acclamantem, ^{Io. 19 v. 15}
Tolle, tolle; crucifige eum.

Noverat eum magnum illum Regē
ac Deum esse, adoratum, ac muneribus
honoratum à Magis, quem nunc videt
latroni, ac homicidæ Barabbæ postpo-
ni, & veluti Regem ludicrum purpurei
panni frusto indui, ac spinis coronari.

Noverat optima Mater illum esse
suavissimum, ac dulcissimum Angelo-
rum, hominumque gaudium, cum quo
illi fuerat semper plus longè quam
multitudinis credentiū cor unum & anima ^{Act. 4.}
vna, qui puerulus ante tot annos tenel-
lis suis manibus collo ejus virgineo ad-
hæserat; nunc illum conspicit cruci in-
fandæ clavis affixum, medium pendere
inter latrones, virum dolorum, & scien-
tem infirmitatem : & ipsa doloris, ac
mœroris Mater non erit ?

*Eia Mater fons amoris,
Me sentire vim doloris
Fac, ut tecum lugeam.*

CONSIDERATIO III.

*Rationem, immensum Deiparæ dolorem
ac mœrorem semper gubernasse.*

Quamvis dolor, ac mœror in Deipara ingens fuerit, semper tamen ratio illi ita moderata est, ut divinæ voluntatis conformis, non in querelas, clamores, ejulatus proruperit, nullisque spasms, ut loquuntur, seu animi deliquis mœstissima mater, atque afflictissima, obnoxia fuerit. Nam si Abraham, imperatam sibi à Deo Isaaci unigeniti sui necem, æquo ad eò animo tulerit; Si Salomona, Symphorosa, Felicitas maternos ante oculos atrocissimis tormentis, filiis lectissimis atque optimis vitam eripi conspexerint immotæ; si confractis cruribus brachiisque Melithonem suum illa mater cohortata est, ut adhuc tantisper tormenta fortiter toleraret, identidem ingeminans, ad stare illi spectantem, & exspectantem Christum, ac deinde
suavis-

suavissimum onus in humeros sublatum sociis Martyribus, carpento, ut flammis traderentur, auctis, adjunxit, postquam in maternæ voluntatis religiosissima ara illum Creatori suo obtulisset holocaustum in odorem suavitatis: si, inquam, parentes isti, milleque alii, licet non sine ingenti paterni ac materni animi sensu, sine hujus tamen immodica perturbatione, fixâ in Dei voluntatem, ejusque obsequium, ac gloriam mente, filiis orbari potuerunt, quidni & idem de Deipara arbitrabimur, quæ perfectionis omnis ac fortitudinis imago erat, divinamque voluntatem constantissimè habebat pro sua? *Stabat, itaque, inquit S. P. 4. tit 15 Antoninus, juxta crucem Maria, fide, c. 41. S. I, & animo constans; Oculi quidem lacrymis pleni erant, & dolore ingenti cor ejus premebatur, sed sine querelis, sine murmuratione, sine ullo vindictæ sensu in eos, qui filium adeò crudeliter tractarent, exhibebat se afflictissima quidem, sed & patientissima Matris exemplar. Quæ, uti ait ex SS. Anselmo, & Ioannes Gerson, si Deus jussisset, propriis*

priis manibus crucifixisset filium, neque enim credendum est minoris fuisse perfectionis, & obedientiæ erga Deum, quàm Abraham, qui proprium filium obtulit Deo in sacrificium propriis manibus occidendum, & comburendum.

CONSIDERATIO IV.

Depositus à Cruce Salvator in sinu Matris recumbit.

HOc spectaculum nostrum est, crucifixus, vulneratus, cruentus, mortuus Iesus in virgineum Mariæ sinum à Cruce depositus, optimus scilicet ac suavissimus ille filius inter brachia optimæ ac suavissimæ Matris, ille filius deformatissimus, inter amplexus matris afflictissimæ.

Crede, anima mea, cum tam lugubri huic spectaculo assistis, afflictissimam matrem plenos lacrymarum oculos ad te à vulneribus dilectissimi filii

filiis tantisper avertere, manuque corpus lacerum tibi ostendentem, simul ita te alloqui: Ecce, quò Deum, & Dei matrem tu perduxeris: tu enim horum tormentorum nobis es causa.

Eia Mater amantissima, non jam fasciculus myrrhæ, sed fascis ingens est tibi filius dilectissimus, qui eo tibi fit gravior, quò animum meum adeò parum tibi compatientem clariùs introspicis, neque proferentem fructum dignum pretioso Salvatoris sanguine, ac virgineis tuis lacrymis, quibus tam copiosè irrigatus est.

B. Birgitta mirum in modum doloribus B. Virginis compatiebatur, illius querelis permota, raros scilicet esse, qui eam sincero amore colerent; pauciores, qui illi in filio patiente, ac crucifixo compaterentur, cùm tamen viro nobili, sed admodum impio, uti ipsa S. Birgitta refert, salutem ad extremum fuisset, Deiparæ aliquando fuisse compassum, æternis doloribus nolenti addici animam, quæ sibi, licet rariùs, & modicè condoluisset.

T 5

Sacer-

Raz. I.
Mir. B.
Virg.

Sacerdos quidam Deiparæ dolores perpendens, ut illam solaretur: Gaude, aiebat, Maria, quia gaudium ab Angelo suscepisti, & mundo peperisti: Gaude Maria, quia Dei Mater & Virgo es. Gaude Maria, quia omnis creatura in cœlo, & in terra te collaudat. Contigit illum gravi morbo affectum ad extrema redigi, & in salutis desperationem à dæmone conjici: Adfuit confestim Deipara. Et tu, inquit, fili, cur mœrore conficeris, qui in mœrore meo me toties solatus es? Animos resume, & lætus mecum veni, & intra in gaudium Domini tui. Ita Deiparæ condoluisse æternorum gaudiorum principium est.

CON-

CONSIDERATIO V.

*Adoratio defuncti Salvatoris in sinu
afflictae Matris.*

CVm jam versemur in diei Veneris sancti mysteriis, in die supremo Salvatoris, ab æterno præordinato, & in tempore secundum sanctissimam æterni Patris voluntatem completo.

Considera anima mea, Deiparam ad crucis pedem, veluti ad aram mundi confidentem, è nobilissimorum virorum Iosephi ab Arimathia, & Nicodemi manibus, crucifixi, & defuncti Salvatoris lacerum corpus excipere, deosculari venerandum ejus caput, sacrosanctam faciem livore plenam, manus ac pedes clavis perfossos, cruentum corpus lacrymis abluere, suavissimo lateris vulnere præcipuè affigi. Post hæc dolentis Matris pia, & mœsta obsequia, Magdalena, aliique,

aliique, qui aderant, magnâ reverentiâ, ac ingenti sensu, corpus Dominicum adorarunt, & humili osculo sacra ejus vulnera venerati sunt.

*Ludovicus
Iacobellus
To. 1. vitam
rum SS.
Umbria.*

Quod obsequium quàm gratum Salvatori sit, docuit ipse, cum B. Angelus de Fuligno apparuit eâ formâ, quâ de Cruce depositus in sinu afflictissimæ Matris, recenti fluens sanguine decumbebat; quem circumdari & magnâ reverentiâ adorari à subditis sibi Religiosis videbatur conspicere, easque à Domino ad pium osculum lateri suo sacratissimo ferendum benignè invitari: inter quas B. Pasqualina ex fonte illo divinissimo tantam Domini sanguinis copiam, tantumque cœlestis suavitatis, ac solatii hausit, ut in aliam omninò mutata videretur. Ita prodest defunctum, atque vulneratum Salvatorem piè ac reverenter in sinu dolentis Matris recumbentem venerari.

Cogor hîc iterum ex pia & eleganti elegia in rem affectumque præsentem, paucos hos versus decerpere, & Virgini

gini Matri exanime Filii sui corpus de
cruce depositum, habenti in sinu, mœ-
stisq̄ue lacrymis inspergenti, dedicare.
Tene ego (nec movear?) videam mœstis-
sima matrum,

Sidron. de
Hoffche in
eleg.

Complexam nati membra cruenta tui?
Eque tuis oculis, super illius ora cadentes
Aspiciam lacrymas, contineamq̄ meas?
Ecce suo tecum rerum natura parenti
Ingemit, & quo tu, funere lasa dolet.
Omnia cum doleant, uni mihi pectora constent
Rupibus, & scissis asperiora jugis?
Qui sum causa tui, sim pars quoque, diva do-
loris,

Et minuam luctus hac ego parte tuos.
Callirhoë nobilis puella, Pata-
ræ, quæ Achaiaë urbs est, oriunda,
ad mortem diis placandis damnata
erat innocens. Sacrificulus cultro ex-
pedito, ut eam jugularet, ejus mode-
stos mores, gratias, formam intuitus,
puellæ parcit, sibiq̄ue cultro in cor
adactō vitā eripit. Attonita Callirhoë,
& non expectati casus horrore percul-
sa, in defunctum exanimis corruit, vi-
tamq̄ue in vulnere ejus sepelivit. Non
eram

Lib. Med.
c. 7.

eramus nos innocentes, eramus æternâ morte damnati omnes. at Dei Filius pro nobis crucem subit, cor sibi à milite transfigi patitur. Sed plangentem hîc Augustinum audiamus, dum vel in cruce suffixum, vel ex ea in Matris mœstissimæ sinum depositum contemplamur Salvatorem *Quid commisisti*, inquit ille, *dulcissime Iesu, ut sic judicareris? Quid commisisti amantissime Salvator, ut adeò dirè tractareris? Quod scelus tuum, qua noxa tua, qua causa mortis, qua occasio tue damnationis? Ego sum tui plaga doloris, tuæ culpa occisionis, Ego tuae mortis meritum, tua vindictæ flagitium. Ego tuae passionis livor, tui cruciatus labor. O mirabilis censura conditio, & ineffabilis mysterij dispositio. Peccat iniquus, & punitur justus, deliquit reus, & vapulas innocens, offendit impius, & damnatur pius. Quod meretur malus, patitur bonus. Quod perpetrat servus, exolvit Dominus. Quod committit homo, sustinet Deus. Quò nate Dei, quò tua descendit humilitas? quò tua flagravit caritas? quò tua processit pietas? Ego enim impiè egi, tu pœ-*

nâ

*nā mulctaris : ego facinus admisi , tu ultione
 plecteris : ego superbivi , tu humiliaris : ego
 rukur , tu attenuaris : ego inobediens extiti ,
 tu obedientia , scelus inobedientia luis . Ego
 fruor delicijs , tu virgis , spinis , ac clavis la-
 niaris . Quò nate Dei tua excrevit benigni-
 tas ? quò tuus attigit amor ? Quò pervenit
 compassio ?*

In Othonis , Romanos inter Impe-
 ratores octavi , ex prælio deportati , Xenophon
 in eius vita
 multisque vulneribus faucii corpus , se
 proruebant milites , illi amplexu , lacry-
 mis , osculisque , quasi parentando iusta
 solventes . Fuere , qui nefas putantes ,
 patriæ parenti optimo esse superstites ,
 vitam sibi adimebant . Iacet in sinu
 mœstissimæ matris mortuus , & gra-
 vissimis vulneribus confossus Salva-
 tor ; ubi amplexus ? ubi oscula ? ubi
 lacrymæ ? Quid ni ei compatiamur , &
 vulneri ejus sacro immoriamur , ut ei
 soli vivamus , qui pro nobis mortuus
 est ? ne , ut ait Bernardus , perinde
 ac si injuriis , & maleficiis , ab eo fuis-
 semus affecti , in eum crudeliùs ex-
 ardescamus , eoque spectante , pec-
 care

care non erubescamus.

Meliora benignissime Iesu tibi debeo, & voveo, votumque non violandum confirmo, & ob signo cruento sacratissimorum quinque vulnerum tuorum sigillo.

M E M O R I A

*Perpetua Passionis, & Vulnerum D.N.
Iesu Christi, quâ homo se ad felicem
mortem disponat.*

CUm indubitatum sit aliquo nos
hebdomadæ die morituros, omni
die, ut beati in Domino moriamur,
comparare nos debemus; cùm verò
nullum certius ac securius medium ha-
beamus ad hanc tam necessariam præ-
parationem, à qua dependet æternitas,
præter passionem, ac sacra Domini Ie-
su vulnera, nobis ab ipso in præsentissi-
mum salutis nostræ subsidium in glo-
rioso suo corpore reservata, uti in præ-
cedentibus Cõsiderationibus vidimus,
distribuaam sacra hæc vulnera in singu-
los hebdomadæ dies, addito sacro Do-
mini capite spinis coronato, ejusque
benedicto corpore de Cruce deposito,
ut cum eodem, in sanctissimæ Virginis,

V

ac

ac Matris Mariæ manus , animas nostras deponamus.

Præludium I.

CVm itaque manè expergisceris , sanctissimâ , atque augustissimâ Trinitate collaudatâ , & adoratâ per Hymnum , *Te Deum laudamus* , facta fidei professione , recitato *Apostolorum Symbolo* , actis divinæ Majestati gratiis , quòd illa nocte te à morte improvisa , & aliis animæ periculis liberaverit , excitatâ demum sincerâ contritione , quòd divinam Majestatem , Creatorem , Conservatorem , ac Redemptorem tuum , Patremque optimum , tot , tamque gravibus peccatis toties offenderis , orabis Angelum tuum Custodem , ut te ad sanctissimam Dei Matrem deducat , quàm *Salutatione Angelica* veneraberis ; additâ usitatissimâ illâ precatiunculâ , *Sub tuum præsidium confugimus* , &c. orabis illam , uti sacrorum

rum

rum vulnerum dilecti Filii sui The-
saurariam, ut in illud vulnus nos ad-
mittat, quod isti diei assignatum est,
& addes:

*Fac ut plangam Christi mortem
Passionis ejus sortem,
Et plagas recolere.*

Praeludium II.

INtroductus à Deipara in sacrum
quodcunque vulnus; omni reve-
rentiâ illud salutabis, & adorabis,
dicesque cum Propheta: *Hæc requies* Psal. 131.
mea in seculum seculi, hîc habitabo quo- v. 14.
niam elegi eam. Offeres sacro isti vul-
neri cogitationes tuas, verba, ac
opera diei istius, protestaberis in illo
te velle cum hoste infernali confige-
re, velut in arce tutissima; in eodem
te vivere velle, ac mori; ex illo, &
non alio loco velle te ad æternam bea-
titudinem transire. Per illud, per
cruciatus in illo toleratos à Salvato-
re, per sanguinem ex illo profusum,

V 2

roga-

rogabis Dominum, ut omnia hæc consequi, ac obtinere valeas.

Die Lunæ.

M Anè expergefactus, præmisso præludio primo, introductus à Deipara in sacrum vulnus sinistri pedis, salutabis cùm omni reverentia, ac devotione, & adorabis illud in hunc modum; *Salvete Domini nostri Iesu Christi pedes adorandi, pro nobis clavibus confixi, Hac requies mea, &c.* Adde reliqua, quæ secundum præludium docet. Hoc die continebit se anima in sacro isto vulnere, considerando cruciatum quem in eo Salvator passus est, qui ingens fuit ex nervorum, qui in pedibus concurrunt fixurâ, & laceratione, ac mole corporis, quam transfixi clavibus pedes sustinebant. Secundò, considerabis infinitum amorem quo vulnus hoc pro te pertulit Dominus, cui non minus fuisti fixus in corde, quam ipse

ipse pro te clavis fuit confixus in cruce. Et hæ duæ considerationes cruciatus, & amoris in aliis vulneribus etiam perpendi debent. Tertiò, considerabis rationem ob quam Dominus Iesus vulnus hoc perpeffus sit, ut scilicet Patri suo cœlesti pro peccatis tuis satisfaceret, qui stimulus tibi esse debet ut de illis ex animo doleas, veramque hoc die contritionem in te excites.

Die Martis.

PRæmissis præludiis, considerationibus, ac praxi præcedentis diei, in vulnus dexteri pedis à Deipara introductus, petes singulariter gratiam ac fortitudinem resistendi diaboli impugnationibus, atque hæc illo die præcipua erit cura, ut de armis ac munimentis spiritualibus contra hostiles insidias tibi prospicias, quibus instructus invadentem te inimicum viriliter repellas.

Die Mercurij.

PRæludium primum ut suprà ; introductus à sanctissima Matre in vulnus finistræ manus, illud his verbis veneraberis. *Salvete adoranda Domini nostri Iesus Christi manus, in cruce pro nobis extensa, & clavis confixa; Hæc requies mea, &c.* Servatis reliquis quæ in præludio secundo, & in praxi diei Lunæ præscribuntur, rogabis peculiariter per merita hujus sacri vulneris, ut ab æternis inferorum suppliciis libereris.

Die Iovis.

PRæludia & praxis ut suprà : Petes singulariter, tibi regnum cælorum meritis sacri hujus vulneris aperiri, repetendo sæpius eo die hæc pii latronis verba: *Memento mei cum veneris in regnum tuum.*

Die

Die Veneris.

PRæmisso primo præludio ; Introductus à Deipara sanctissima in vulneratum Domini latus , illud in hunc modum adorabis : *Salve latus gloriosum Domini nostri Iesu Christi, pro nobis lanceâ militis perforatum. Hæc requies mea, &c.* Offeres te, tuaque omnia, cogitationes, verba, & opera in holocaustum Salvatori super sacra hac lateris ac cordis illius ara ; protestaberis te in illo vivere velle & mori. Considerabis injuriam Salvatori tuo factam, dum in exanimem sævitum fuit, item ejus in te amorem, qui etiam mortuus pro te vulnerari, & pati voluit, sibi que pectus aperiri, ut in eo videas quantum te diligat, & æternum sit dilecturus, ut amoris amorem rependas, ea que die in amoris actibus erga Salvatorem tuum te potissimum occupes, cor tuum ei soli aperias.

Die Sabbati.

PRæmisso præludio primo ut supra, in Societate beatissimæ Virginis ingredieris amœnum illum hortum spinosi capitis Salvatoris, atque illud veneraberis in hunc modum; *Salve tremendum cunctis potestatibus caput Iesu Christi Salvatoris nostri, pro me arundine percussum, & spinis coronatum. Hæc requies mea, &c.* fac oblationem & protestationem, ut supra in præludio 2. deinde ex illis spinis hæcce rosas collige, considerando immensos dolores, quos ex tam acutis spinis passus est Dominus, uti dixi Consideratione III. ejusque cogitationes non alias fuisse, quàm de salute animæ tuæ, neque tuas alias esse debere, quàm de ejus obsequio & gloria à te promovendis.

Die Dominica.

PRæmisso præludio primo, veneraberis corpus sacratissimum Salvatoris
toris

toris nostris in sinum sanctissimæ ac
mæstissimæ Matris de cruce depositū,
illudque ita salutabis: *Salve venerandum
corpus Christi Iesu, pro nobis in cruce suspen-
sum, vulneratum, mortuum, & in sinum
sanctissimæ Matris tuæ depositum. Hæc re-
quies mea, &c.* Ad des oblationem & pro-
testationem Præludij secundi, deinde
considerabis, quot in sacro hoc corpo-
re numeras vulnera, tot amoris erga te
in Salvatore tuo esse testimonia. Tan-
dem perpende, pati voluisse Dominum
tuum, atque ita intrare in gloriam
suam: quam & nobis per merita sacra-
tissimæ passionis ejus sperabimus, &
postulabimus.

Sac. JESU Paderb.

*Ad majorem Dei, & patientis, ac vulne-
rati Salvatoris, mæstissimæque at-
que afflictissimæ Matris
gloriam.*